

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Tertia Seraphica Vinea, Sive Tertius Ordo De Poenitentia
à S.P.N. Francisco institutus**

Pauck, Engelbert

Coloniae, 1720

Informatio necessaria circa Viam Crucis. Quid sit, quæ requisita habere, &
quomodo servari, seu practicari debeat; quásque Indulgentias habeat
annexas. &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64103)

eti, pro quo libentissimè & sanguinem, & vitam contribuere. Amen.

Informatio necessaria circa VIAM CRUCIS. Quid sit, quæ requisita habere, & quomodo servari, seu praticari debeat; quasque Indulgentias habeat annexas. &c.

XVIII. **I**ter è Prætorio Pilati, ad Montem Calvaria: quod Redemptor Mundi in die sanctissimæ Passionis suæ peregit; quemadmodum ultimum fuit, quod in hac vita perfecit, & plurimis, dolorosissimis, ac sacrosanctæ ejus Humanitatis afflictivis circumstantiis cumulatum extitit: ita etiam majori fidelibus Christianis est venerationi, & affectui compatientibus. Quidam hoc iter *VIAM CRUCIS* appellant, alii *VIAM DOLOROSAM*, alii *VIAM CALVARIÆ*. Sed prior nuncupatio communiter est recepta.

Plures Auctores de doloroso hoc itinere scripserunt, & varia, etiam typis, volumina prodiderunt; in quibus computantur Passus, quos Redemptor ultimo illo pœnosissimæ suæ vitæ die perfecit: singulos minutim Passus exprimendo ab una, ad aliam Stationem, ab eo factos: incipiendo à Prætorio Pilati (ubi injustè ad mortem Crucis fuerat condemnatus) usque ad summitatem Montis Calvaria, [ubi crucifixus fuit & mortuus] numerando in toto hoc itinere duodecim Stationes; quanvis quidam pro majori devotione quatuordecim ponant, adjunctes duo illa Mysteria depositionis; nimirum S. ejus corporis, post mortem de Cruce, ac Sepulturæ ejusdemmet Redemptoris nostri. Ut sic pii Fideles Filio simul compaterentur, & Sanctissimæ ejus Matri, quæ à fletu & planctu non destitit, etiam dum defunctum

Dominum sepeliisset. Passus autem, quos in doloroso hoc itinere Salvator perfecit, prout cum Adricomio plures Authores referunt, fuerunt. 1321. qui faciunt numerum pedum 3303. Mensuræ tamen Hierosolymitanæ, quæ multò longior est illâ, quâ inter nos utimur, cum quilibet pes illius mensuræ contineat quatuor præcisè longitudines hujus lineæ vel mensuræ, quæ ad hunc effectum hîc fideliter exprimitur.

Vel juxta opinionem & mensuram communiorum, quam & nos sequimur, numerus dictorum passuum ascendit ad Summam passuum 1361. Ex quo quilibet Christianus, & fidelis reflectere poterit; quàm pœnosum Domino nostro *IESU Christo* esse debuerit iter illud, mille trecentorum (& tot ultra) passuum à se factum, post tot tantæque antecedentia tormenta quæ sustinuerat, & cum gravi illo Crucis pondere, debilitatos, vulneratolque humeros premente, quod portabat.

Christiani, qui Jerosolymas peregrinatum eunt, iter hoc dolorosum ordinariè nudis pedibus; plures etiam magnam illius partem genibus flexis perficiunt, compatientes ita afflictissimo nostro Redemptori, non solum in anima sua per piam contemplationem, sed etiam in Corpore. Idque ad imitationem Sanctissimæ Virginis Matris illius: utpote quæ [sicut multi Auctores narrant, & admittit devota pietas Sacra Apostolicæ Sedis] post mortem unigeniti, ac dilectissimi Filii sui sæpius visitabat Loca ista sancta, & Stationes; in quibus Redemptor passus fuerat, & particulare quoddam Redemptionis nostræ mysterium fuerat operatus. Unde etiam jure merito eidem sanctissimæ Virgini, pii hujus & devoti, eique imprimis tam grati Exercitii primordium attribuitur.

Ut igitur modo quocunque possibili, & meliori sanctissimam Matrem imitarentur,
ac

ac amabilissimo illius Filio condolerent, plures pii Christiani, Loca illa Hierosolymitana corporaliter visitare non valentes; eadem spiritualiter adeunt, Loca illa dolorosa mentaliter visitando. Quorum ut vivaciorem expressioremque memoriam conservarent; eas ipsas sibi Stationes efformant, aut in propriis ædibus, ac habitatione; aut in campis, hortis, vel montibus, aut (ubi melius possunt) delineando nimirum & exprimendo Mysterium in qualibet respective Statione factum. Idque vel (ut ordinariè fieri solet) per cruces affixas, seu plantatas; vel per imagines, aut etiam literas, quibus dicta Mysteria respectivè repræsentarentur, atque ibi suas ordinatè meditationes, & orationes faciunt, secundùm propriam cujuslibet capacitatem & devotionem. Imò quibusdam in partibus [ubi à longo jam tempore præsens Exercitium practicari consuevit] non desunt: qui incedentes per vias publicas, quas ordinariè transire solent, localem dictarum Stationum memoriam mentaliter in certis distantis sibi formant, & absque eo, quòd in quolibet eorundem locorum, pro qualibet respectivè Statione mentaliter sic designatorum, subsistant, aut per aliquod temporis spazium remaneant; sed semper progrediantur; afflictum tamen, & cruciatum Redemptorem suum, ad quamlibet harum Stationum de novo, & sub novo semper doloris genere, cum maxima Animarum suarum utilitate, continuò sibi præsentem faciunt.

Sed quia in quibusdam civitatibus & locis piùm hoc Exercitium jam commune factum est Clero & Populo; qui illud determinatis quibusdam diebus per annum peragunt, sub directione quorundam Operariorum Apostolicorum [qui ordinariè sunt ex Ordine Fratrum Minorum; utpote, ad quos immediatè spectat, Devotionem hanc conservare & promovere.] Hinc in præsentem dabitur qua-

dam Idæa, aut Forma, seu Exercitium commune; pro ut in publico solemniter, & uniformiter, Directore aliquo Prædicatore vel Religioso practicari utiliter potest; ita tamen; ut cuicumque devoto in particulari eadem forma cum iisdem precibus, & meditationibus servire possit; quando etiam privatim devotionem hanc exercere voluerit.

Quia verò Exercitium illud commune & publicum, plus temporis exigit, ad hoc: ut Meditationes & Orationes cujuslibet Stationis, utpote longiusculæ, adimpleantur; hinc in fine adjungetur alia & brevior idæa, seu Exercitium magis commodum, & cujusvis generis personis accommodatum [dum quilibet semper regulare se poterit, secundùm propriam capacitatem & devotionem: ac quantum per alias occupationes occurrentes ipsi licebit].

Ad hoc autem, ut illi qui Exercitium hoc, sive publicum, sive etiam privatim, (ubi actu non reperitur) promovere ac inducere voluerint, faciliori ac cum aliis uniformiori ordine procedant; scire debent: non esse necessariam eandem præcisè distantiam, ab una ad alteram Stationem, qualis Hierosolymis reperitur; ubi mensura integra hujus Viæ dolorosæ in longitudine continet plus quàm mediam leucam (seu plus quàm mediam horam itineris ordinarii) prout quilibet colligere poterit ex numero passuum pedumve, quem supra notavimus. Reflectendo insuper ad mensuram Hierosolymitanam, quæ [ut pariter dictum est] nostratam hanc multùm excedit; & in facto valdè difficile foret, non solum invenire situm, aut locum tantæ distantie proportionatum; sed & omnes illas Stationes in tantâ distantia, publicè præsertim, & processionaliter visitare. Interim tamen, si & locus, & devotio, toti huic Viæ in tantâ etiam distantia peragendâ proportionata reperirentur: prout Redemp-

tor

tor ipse eandem perfecit, ex eo sane provenire non posset, nisi tam Devotionis quam meriti augmentum; & tunc etiam facilius quis in se ipso ex tam longo itinere quodammodo experiri posset, quam laboriosa fuerit Redemptori nostro dolorosissima illa Via, in die suæ Passionis sanctissimæ. Unde tantum abest: quin improbari possit; ut potius laudari debeat devotio illa particularis quorundam Fidelium, qui [ut tot præcisè Passus adimpleant, quot ipse Salvator perfecit] Viam Crucis sæpius replicant, cundo nimirum, ac redeundo, ab una Statione ad aliam: secundum quod sciunt Hierosolymis esse distantiam, ab una Statione, ad sequentem; unde & optimè vera illa distantia in qualibet Statione notatur: quod tamen totum liberæ cujuslibet voluntati relinquitur, secundum loca & tempora, aliisque præsertim circumstantias.

Cùm ergò præcisè necessarium sit; Stationes illas esse vel duodecim, vel quatuordecim, ut supra dictum est. Eadem delineari vel exprimi possunt, in distantia, vel æquali, vel saltem non multum improporionatâ, ut & ipsi aspectui sint devotæ, & cujusvis generis personis visitatu non difficiles fiant. Ideo si dictæ Stationes crucibus solummodo exprimantur, oportebit habere rationem loci, ubi eadem cruces vel affigi vel plantari debeant; si enim Stationes determinarentur intrâ aliquam Ecclesiam, incongruum utique foret; si cruces eandem haberent magnitudinem, quam habere possent plantatæ in aperto campo, vel montibus; unde quo ad particularitatem, remitto me ad prudentem cujuslibet considerationem, & maturum arbitrium. Quòd si tamen in montibus, vel aperto campo collocarentur; oporteret illas altas esse & proportionatè ex omni dimensione magnas, ac conspicuas; ita tamen; ut duodecima, quæ illam crucem exprimit;

in quâ Redemptor noster pro nobis mortuus est; reliquis fiat excelsior. Atque si reliquæ V. G. duodecim altitudinis pedes continerent, hæc ad minus quindecim in altum pedes habeat supra terram, & octo pedes contineat per transversum. Nam & hanc præcisè mensuram multi scribunt habuisse sanctissimam illam Crucem, quam portavit, & in qua mortuus est Salvator noster, atque in hac sola duodecima (quæ etiam ab utraque parte duas alias cruces, minores tamen & reliquis æquales habere poterit, repræsentantes duas illas cruces, amborum latronum; cum quibus pro majore ignominia sua crucifigi, ac inter quos mori voluit idem noster divinus Redemptor) ponantur præcipua Insignia, Trophæa, ac Instrumenta Passionis, & redemptionis nostræ (Parâ Clavi, Malleus, Lancea, Flagella, Corona spinea, & specialiter triumphalis ille titulus J. N. R. J.

Duæ autem cruces collaterales, de quibus modò dictum est, ultra id quòd minores esse debeant, debent etiam, si fieri potest, in inferiori utrimque situ collocari; ad hoc: ut media illa luculentius, ac magis conspicua Spectatorum oculis incidat, & facilius præ cæteris dignoscatur.

Illi [qui quatuordecim Stationes efformat] tertiæ decimæ) quæ depositionem Corporis Christi de Cruce repræsentat: affigere solent linteum quoddam colore sanguineo hinc indè frequenter tinctum, atque ex utraque ligni transversalis parte dependens, quò sic vivaciùs devotis Fidelibus Sanguis & Vulnera defuncti Redemptoris repræsententur; sed nec hoc necessarium est; unde & cujuslibet devotioni relinquitur. Id verò, quod in hoc particulari magis expedire videtur, est; ut [ad clariorem cujuslibet Mysteriorum in quacunque Statione repræsentationem]

in

in qualibet cruce, vel subtus eam affigatur tabella quædam, vel picta cujuslibet mysterii repræsentativa; vel scripta, illud paucis verbis exprimens, quod in qualibet Statione contemplari oporteat; ut sequitur:

Statio I.

XIX. **J**ESUS ad mortem condemnatus.

Statio II.

Jesus crucem in humeros suscipiens.

Statio III.

Jesus sub cruce primâ vice cadens.

Statio IV.

Jesus sanctissimæ suæ Matri obvians.

Statio V.

Jesus à Simone Cyrenæo adjutus.

Statio VI.

Jesus à Veronica sudario mundatus.

Statio VII.

Jesus sub cruce secundâ vice cadens.

Statio VIII.

Jesus mulieres plangentes consolans.

Statio IX.

Jesus sub cruce terciâ vice cadens.

Statio X.

Jesus vestibus spoliatus; ac felle, & aceto potatus.

Statio XI.

Jesus Cruci clavis affixus.

Statio XII.

Jesus in Cruce exaltatus & mortuus.

Statio XIII.

Jesus è Cruce depositus.

Statio XIV.

Jesus in Sepulchro reconditus,
Vinea Seraphica.

Quia autem [prout supra insinuatum est] principaliter & immediatè spectat ad Fratres Minores Observantes promovere, ac Fidelibus prædicare pium hoc Exercitium, ut & ad habitatores & conservatores mysteriosorum illorum locorum. Hinc illis, & quibuscunque ab eorum directione quomodocunque dependentibus [quales sunt utriusque sexûs Chordigeri, Tertiarii, & Confratres decem Beneplacitorum Beatissimæ Virginis, aliique similes] sunt communicatæ copiosissimæ illæ Indulgentiæ: quas S. Apostolica Sedes quocunque demum tempore concessit iis, qui sacra illa Terræ Sanctæ, seu Palæstinæ Loca personaliter visitant, atque in eadem forma, ac si tunc personaliter ea ipsa visitarent; dummodo saltem semel; idque vel in principio, vel in fine, vel etiam durante hoc Exercitio *VIÆ CRUCIS* ad aliquam Stationem, vel ad plures, imò & ad omnes, Stationes hujusmodi dicant sexies *Pater noster* &c. & *Ave Maria.* &c. cum totidem *Gloria Patri.* &c. Stationis sanctissimi Sacramenti nimirum quinquies in honorem quinque Ss. Vulnerum Christi, & Stigmatum S. P. N. FRANCISCI; semel verò, seu pro sextâ vice, ad intentionem summi Pontificis, qui dictas Indulgentias, vel Stationem concedit aut concessit. Et hinc est; quòd multi diversis in partibus dicant tria *Pater*, & *Ave*, ac *Gloria* &c. in qualibet statione genuflexi, aliæque tria, similiter eundo ab una statione, ad aliam; ut tempori parcant, & tamen devotionem foveant. Alii verò, quibus commoditas adest, omnia illa sex *Pater* & *Ave*, ac *Gloria*, in qualibet Statione genuflexi dicunt, ut scilicet dictas Orationes pluries multiplicando majorem Indulgentiarum meritorumque abundantiam lucrari possint; in quantum nimirum similes Indulgentiæ, pluries eodem die lucrabiles esse possent.

Hic tamen relictâ cuicunque propriâ suâ,

C c

quo

quo ad hoc , devotione ; solum in qualibet Statione præscribetur unum *Pater & Ave*. (Exceptâ solâ ultimâ Statione) in qua simul recitabuntur omnia illa sex *Pater noster*. &c. *Ave Maria*. &c. & *Gloria Patri*. &c. idque (si possibile sit) flexis genibus, vel etiam brachiis in crucis modum extensis, aut quomodocunque cuilibet melius placuerit. Unde multum expedite videtur, si ultima Statio præsentis Exercitii terminetur, vel coram Venerabili, vel saltem in vicinia illius altaris, ubi asservatur; si nimirum Stationes sint intrâ Ecclesiam. Si verò sint in campo, vel alibi, sub dio, procurandum erit: ut ultima Statio prope, vel etiam intrâ Ecclesiam sit sita, in qua Ecclesia demum coram sanctissimo Sacramento, aut altari (in quo asservatur) recitentur sex illa: *Pater, Ave, & Gloria*. &c. Casu verò: quo per loci angustiam, vel populi concurrentis multitudinem omnes in fine, ante, vel post ultimam Stationem, Ecclesiam intrare non possent; tunc Sacerdos assistens, seu Director in ipsius Ecclesiæ ingressu subsistat, ut tam illi: qui foris remanent; quam illi: qui intus existunt, audire illum possint, ac simul Orationes recitare (quibuscum Exercitium hoc terminetur) ac spiritualem Exhortationem seu Sermonem intelligere; prout infra dicitur, post Exercitium stationis quartæ decimæ.

XX. **U**ltimò advertendum; nullum (ut supra dictum est) dictas Indulgentias lucrari posse, qui nullam ab Ordine nostro dependentiam spiritualem habet, imò neque: illos qui illam habent, quando Stationes illæ ab Ordinis nostri Patribus erectæ & stabilitæ non fuerint; non tamen tales privarentur copiosissimo illo Merito, piæ huic Dominicæ commemorationi, ac imitationi correspondente. Unde multi sanè Fideles animum suum, intentionemque ma-

gis applicantes, ad compassionem & sequelam *IESU Christi*, quàm Indulgentias hæc lucrandas certo quodam modo hoc Exercitium peragunt; ut quotidie eligant sibi unum ex quatuordecim hujusmodi mysteriis: in cujus prolixiori meditatione, ac contemplatione, per aliquod temporis spatium persistunt, atque in particulari illa Statione [in qua illud repræsentatur] diutius commorantes orant, ac deinde (si tempus eis permittit) reliquas quodque Stationes, sed breviter visitant; & sic de die in diem, ab uno, ad aliud Mysterium, successivè transeuntes, in alicujus semper Mysterii profunditatem, spiritu, ac mente, suaviter se immergunt. Neque ex iis desunt; quibus quinque vel sex horæ vix sufficiunt, ut totum hoc Exercitium compleant, quod (vel ipsâ teste Experienciâ) accommodatissimum est ad spiritum nutriendum, & ipsum etiam corpus in jugi devotionis, simul & mortificationis exercitio conservandum; ita ut: qui in eo devotè se exercuerit, brevi tempore in se ipso experiatur magnam devotionem, vitæque ac morum emendationem. Utî felicissimâ sanè experienciâ constat, civitatibus illis, locis, & communitatibus [in quibus hoc Exercitium ab aliquo tempore viger] contigisse.

In breviori illo suprascripto Exercitio nullus determinatus est numerus Orationum dicendarum. V. G. *Pater, Ave, & Gloria*. Quia non est necessarium; cum quilibet propriæ suæ devotioni (pro ut melius cuivis videbitur) satisfacere possit.

Solent autem devotiores, priusquam ab una ad aliam Stationem transituri surgant; terram osculari, aut saltem profundè, & ferè ad terram usque se inclinare dicentes: *Adoramus te Christe & benedicimus tibi, quia per sanctam Crucem tuam redemisti Mundum*. Id quod populis optimè persuaderetur: ut hæc humiliatione suâ, & adoratione

ratione *Salvatoris Christi* *IESU*, eidem [qui pro nobis humiliavit semetipsum usque ad mortem crucis tam ignominiosam] se gratos ostendant.

XXI. **N**on sunt hic descripti, vel expressè citati Authores: qui pium hoc Exercitium voce & Scriptis docuerunt; ne præsens Tractatus nimium confunderetur: unde qui eos scire & legere desiderat, poterit sequentes inspicere ex multis, qui integra desuper volumina scripserunt & sunt; *Quaresimus in Elucidatione Terra Sancta. Tom. 2. Lib. 4. C. 1. §. 6. Christianus Adri-comius in Descriptione Jerusalem num. 118. qui postea num. 123. primordia hujus Exercitii Beatissimæ virgini Mariæ adscribit his verbis: Pia habet Traditio Majorum, Beatam Virginem qua tum suis cruenta Filii sui vestigia ad crucem usque secuta fuit, post ejus Sepulturam hæc redentem; primam [VIAM CRUCIS] ex devotione calcasse; unde Christianorum Processiones, ac crucis plantationes originem duxisse videntur. Hæc ille. P. Salvator VITALIS in Directorio VIÆ CRUCIS anno 1628. in lucem edito de Mandato Reverendissimi Domini Archiepiscopi Florentini. Et alii plures apud Quaresimum. Sed ne longiores simus in adducendis testimoniis pro Exercitio tam sancto, tam publico, tam authentizato: scire sufficiat: quòd sanctæ memoriæ *Papa Leo X.* approbaverit piam illam, & jam suprâ citatam Traditionem, quòd nimirum *Maria Virgo* in eodem sese exercuerit, ac meritò propterea hujus devotionis Antesignana sit appellanda. Unde in Bulla (quâ approbat & confirmat Regulam decem Beneplacitorum ejusdem sanctissimæ Virginis) Cap. 10. de eadem loquendo dicit: *Vulnera Filii sæpe consideravis, Loca Passionis continuè visitavit.* Quæ Bulla expedita fuit 1517. & fuit quinta sui Pontificatus:*

XXII. **N**eque dubitare ullatenus possunt, vel audent de illarum Indulgentiarum valore, quas lucrantur, qui sanctum hoc Exercitium practicant, præsertim si Ordini Fratrum Minorum [ut suprâ] sint subordinati, idque vel per III. Ordinis assumptionem; vel per gestationem Chordulæ Confraternitatis Ss. Stigmatum, vel per incorporationem ad aliam similem Confraternitatem approbatam, nostro Ordini subordinatam, aut directioni Fratrum eorundem commissam: dummodo & hi vel in principio, vel in fine, aut intermedio tempore, recitent Stationem Sanctissimi Sacramenti pluries jam suprâ nominatam, quæ indulgentiæ referuntur, & videri possunt in Brevi Venerabilis Servi Dei *Innocentii Papa XI.* quod incipit. *Universis* &c. dato die 30. Septemb. anno 1681. Et in Constitutione *Innocentii XII.* quæ incipit: *Venerabili Fratri* &c. datâ 17. Kal. Januarii. 1695. Et fuit quinta sui Pontificatus; ubi cum gratiosa operum commutatione declaratur: quòd ubicunque dictum Exercitium fiat; eadem prorsus Indulgentiæ acquirantur: quæ acquirerentur: acsi in ipsa Terra Sancta, seu Jerosolymis fieret, quæ Indulgentiæ & numerosissimæ sunt & confirmatæ in Bullis *S. Pii V. Divinâ disponente* &c. & *Sixti V. Votis ex quibus.* &c. Quas omnes tandem confirmavit *Clemens Papa X.* in Brevi, quod incipit: *Piis Christi Fidelium votis.* Dato Romæ apud S. Mariam Majorem die 11. Junii. 1670. Pontificatus sui anno primo, & reperitur per extensum in *Theatro Regularium P. Angeli à LANTOSCA cum Supplemento FRANCISCI ANTONII JANNONI impresso Roma typis Rev. Camera Apostolica.* Anno 1679. Qui autem omnes & singulas Indulgentias distinctè & expressè legere desiderat; videat *EMANUELEM RODORIQUEZ Tom. 2.*

Quest. 1. Reg. Q. 92. P. LAURENTIUM de S. Francisco. Thesaur. caelest. P. 2. §. 7. P. JOSEPHUM GAVARRA instruct. predic. fol. 177. P. JOANNEM CALAORRHA. Chronistam Terra Sancta L. 8. C. 20. fol. 756. CASARUBBIUM. verbo Indulg. Stationum Jerusalem. Ex quo solùm aliqua VIAM CRUCIS præcipuè concernentia hìc annotare volui.

XXIII. **P**rimò. In domo Pilati (ex qua Christus ad mortem condemnatus produit) est Indulgentia plenaria.

2dò. In quolibet Loco (ubi Dominus fertur cecidisse sub cruce) sunt Indulgentiæ septem annorum , ac totidem Quadragenarum.

3tiò. In via (per quam Christus ductus est ad crucifigendum) quæ appellatur via amaritudinis (ubi est domus Lazari & Sororum ejus ; ac etiam domus Pharisæi , ad quam venit Magdalena) sunt eadem Indulgentiæ septem annorum , ac totidem Quadragenarum.

4tò. In loco (qui dicitur Spasmus beatæ Virginis , ubi nimirum illa Filio suo crucem portanti obvians animi deliquium passa est , & velut mortuæ concidit [sunt Indulgentiæ septem annorum , ac totidem Quadragenarum.

5tò. In loco [ubi angariatus fuit Simon Cyrenæus , ut tolleret crucem Christi] sunt septem anni , & totidem Quadragenæ Indulgentiarum.

6tò. In domo sanctæ Veronicæ (quæ ibidem faciem Salvatoris sudario absterlit) similiter sunt Indulgentiæ septem annorum , ac totidem Quadragenarum.

7mò. In loco (ubi sunt duæ petreæ albæ : supra quas sedit Christus lassus ex pondere crucis) sunt septem anni , ac totidem Quadragenæ Indulgentiarum.

8vò. In quadam Capella (quæ est juxta lo-

cum ; ubi crucifixus est Christus , & est quædam scala) est Indulgentia plenaria.

9nò. Sub rupe [ubi Dominus crucifixus fuit] sita est quædam Capella , in quo loco reperta fuit à S. Helena Crux Dominica ; & ibi est Indulgentia plenaria.

10mò. In alia Capella est petra , super quam sedit Christus spinis coronatus ; estque ibi Indulgentia septem annorum , ac totidem Quadragenarum.

11mò. In altera iterum Capella ibidem (ubi fortes missæ sunt super vestem Domini) sunt similiter Indulgentiæ septem annorum , ac totidem Quadragenarum.

12mò. In specu quadam (ubi positus fuit Christus , interim , dum crucifixores aptabant crucem) pariter sunt Indulgentiæ centum annorum , ac totidem Quadragenarum.

13tiò. Prope foramen , ubi posita fuit Crux Christi , ipsèque Dominus crucifixus fuit , est Indulgentia plenaria.

14tò. In loco , ubi Christus è cruce depositus fuit in gremium Dominæ nostræ , est Indulgentia plenaria.

15tò. In sancto Sepulchro Christi est Indulgentia plenaria.

16tò. In Ecclesia sancti Sepulchri : est Indulgentia liberationis animæ à pœna , & culpa.

Et hæ Indulgentiæ [quæ in *VIA CRUCIS* Hierosolymitana occurrunt] sunt desumptæ ex *Compendio Privilegiorum Patris Alphonsi de Casarrubios Ordinis Minorum fol. 131. Titulo Indulgentia Jerusalem.* Dum igitur adest hora , & tempus , incipiendi hoc Exercitium ; & populus in Ecclesia , vel campo , vel alibi [ubicunque *VIA CRUCIS* fuerit] congregatus fuerit ; tunc Director , vel Prædicator faciet brevem , & ferventem Exhortationem , quâ populum informet de hujus functionis mysterio , simul ac momento ;

mon-

moneátque : quâ cordis devotione, ac mortificatione corporis, eidem interessè oporteat : deinde illum ad primam Stationem ducat præcedente cruce quâdam lignèa simplici ; quò perveniens Exercitium incipiet hoc modo :

Modus practicandi Exercitium
VIÆ CRUCIS.

Ante primam Stationem utiliter dici poterit à Directore altâ voce hæc vel similis Oratio præparatoria ; quam quilibet mente saltem cum eodem dicat, vel voce submissâ.

ORATIO PRÆPARATORIA.

XXIV. **Æ**Terne Deus, Pater ac Domine animæ meæ ; Ecce me hic nunc coram immensa Majestate tua prostratum, dolentem, & corde compunctum, quòd te unquam offenderim ; tibi que, quantum in me fuit, & coram te, malefecerim. Agnosco, ô mi Deus ! me maximum sub sole peccatorem. Confiteor : quòd peccatis gravissimis abundem, & culpis scateam, ad eò : ut à planta pedis usque ad verticem capitis non sit in me sanitas. Coram purissimis igitur Majestatis tuæ oculis omnes iniquitates meas confitens, & pœnitens aperio. Respice quælo, ô mi Deus ! dolorem contriti cordis ! Sed ne horror peccatorum meorum te de novo offendat : aliò divinissimum vultum tuum converte. *Averte faciem tuam à peccatis meis*, & sic avertendo omnes iniquitates meas dele. Scio ô dulcissime Domine, scio, & agnosco ; quòd heu ! nimis malè, & cogitationes meas, & verba, & opera vitæ meæ impenderim ! tantum ad hoc ut te offenderem ; sed nunc optime & amantissime Deus cordis mei ! quid mihi agendum restat, nisi quòd contritus &

dolens ad te recurram ? *Quò fugiam, nisi ad te Deus meus ?* Recordare Domine, quòd Pater sis, & quidem amantissimus Pater, & tanquam Pater recipe in amplexus tuos filium hunc prodigum, qui & malè dissipatæ substantiæ suæ, plurimumque peccatorum à te veniam petit, & pectus suum humiliter percuciens ad clementiam misericordiæ tuæ rursus aspirat. Et usquequo mi Deus ! à te aversum vivam ? Quàm diu Bonitati tuæ rebellis existam ? & quando tandem cessabit hæc cordis mei obstinata durities ? Ah ! Jam nunc tempus & horam adesse sentio, quâ demum peccatis finem imponens, vitam meam hucusque tam indignam emendem : dum amabilissimum JESUM pro me passum, ac sanguine perfusum conspicio ; compungitur cor meum intrâ me, & in recompensationem tanti ab illo pro me effusi sanguinis integra mihi lacrymarum flumina exopto, quibus maximam illam (in qua hucusque vixi) cæcitatem dignè deplem. Suscipe Domine, firmissimum hoc cordis mei Propositum ; quò mille potius vitas amittere, quàm vel semel imposterum peccare paratus sum ; ac sanctissimam tuam benedictionem implorans sacram hanc viam tibi offero : in honorem dolorosissimæ illius viæ : quam ultimam è Prætorio Pilati, usque ad Calvariæ Montem, JESUS Christus Filius tuus pro me patiens, & Cruce gravi oneratus perfecit. Intendens etiam, per eandem lucrari Indulgentias sacras, à Summis Pontificibus concessas, unam earum plenariam pro miserima anima mea applico ; reliquas verò omnes, & singulas (in quantum tibi placet, & ego possum) per modum Suffragii applico pro animabus in Purgatorio existentibus. Intendo pariter orare juxta intentionem, finem, & motiva : ob quæ, & cum quibus tam magnus Indulgentiarum thesaurus concessus fuit, tibi humilimè supplicans : ut ad obtinendam in hac